

Το Φαρασινό ρέμα της Ροδόπης

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Το φθινόπωρο περισσότερο ίσως από άλλες εποχές, δίνει την ευκαιρία στους κατοίκους των αστικών κέντρων να γνωρίσουν και να θαυμάσουν την ομορφιά της φύσης όπως αυτή εκφράζεται από την ποικιλότητα των χρωμάτων των φυτών (κυρίως δένδρα και θάμνοι). Η αλλαγή του χρώματος των φύλλων που την εποχή αυτή συντελείται, είναι για ορισμένα τουλάχιστον είδη φυτών, πολύ εντυπωσιακή.

Τα χρώματα του Σφένδαμου

Η Ελλάδα, σε σχέση με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, χαρακτηρίζεται από την πλούσια χλωρίδα, λόγω της ποικιλότητας και της ετερογένειας των οικοτόπων που υπάρχουν σε αυτές. Η περιπλάνηση στην Ελληνική φύση το φθινόπωρο δίνει έτσι την ευκαιρία της πρόσληψης εικόνων απaráμιλλης ομορφιάς, που γαληνεύει την ψυχή και το πνεύμα.

Όσοι έχουν βρεθεί την εποχή αυτή σε περιοχές όπως η ορεινή Ναυπακτία, τα Πιέρια, η ορεινή Αρκαδία, ο Όλυμπος και η Τύμφη (Γκαμήλα) και πολλά άλλα ακόμη

ορεινά κυρίως μέρη της Ελλάδος, έχουν ασφαλώς αποκομίσει και νοιώσει όμορφες εμπειρίες και συναισθήματα.

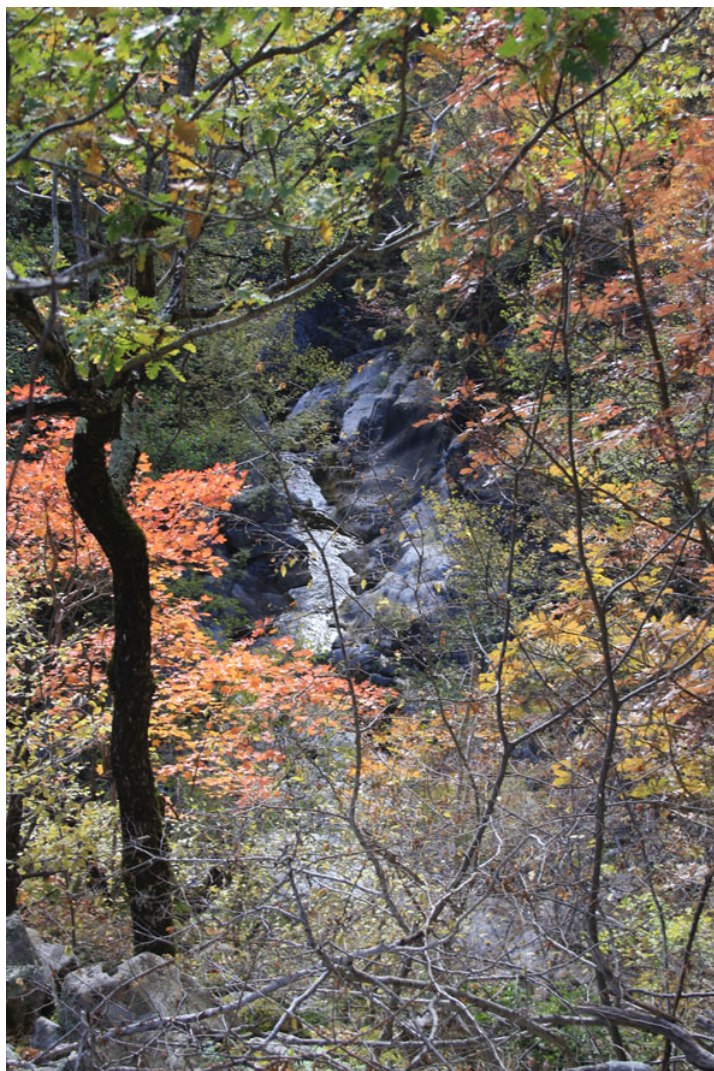

Φθινοπωρινά χρώματα στη Ροδόπη

Αν όμως τα παραπάνω μέρη της Ελλάδος έχουν μεταξύ τους αρκετές ομοιότητες, η Ροδόπη, μία πολύ μεγάλη ορεινή δασική περιοχή στα σύνορα με τη Βουλγαρία, αποτελεί κάτι το ξεχωριστό, με το κεντροευρωπαϊκό κλίμα της και τα ιδιαίτερα γεωλογικά και χλωριδικά χαρακτηριστικά της. Παρά τις πολλές επισκέψεις μας στην περιοχή αυτή της Ελλάδος, βρεθήκαμε και πάλι κοντά της στις αρχές Νοεμβρίου με σκοπό ακριβώς να βυθιστούμε στην απaráμιλλη χρωματιστή ομορφιά των δένδρων και θάμνων της. Από τις τέσσερις περιοχές που επισκεφθήκαμε (Φαρασινό ρέμα, Βραχόκηπος, Βηλαώρα και Μεγάλο Λιβάδι), αναφέρουμε εδώ μόνο το πρώτο.

Κατάβαση του Φαρασινού

Το ρέμα αυτό, γνωστό στον άνω ρου του ως Αχλαδόρεμα, μαζεύει τα νερά πολλών επιμέρους ρυακιών από τις νοτιοανατολικές υπώρειες της υψηλότερης κορυφής της Ελληνικής Ροδόπης, συνεχίζει τη διαδρομή του με νοτιοδυτική κατεύθυνση και πέφτει στο Διαβολόρεμα, το οποίο αποτελεί παραπόταμο του Νέστου.

Φθινοπωρινά χρώματα στο Φαρασινό

Η πορεία μας άρχισε από ένα σημείο του χωματόδρομου που συνδέει τα δασικά καλύβια του Φρακτού προς το μονοπάτι που οδηγεί στους περίφημους καταρράκτες της περιοχής. Αν και η διαδρομή, σηματοδοτημένη πλέον, τίποτε δεν θυμίζει τη δυσκολία προσπέλασης λόγω της πυκνής βλάστησης που δεκαετίες πριν υπήρχε, σύντομα βρεθήκαμε να περιβαλλόμαστε από τα θαυμάσια χρώματα των φύλλων, της οξυάς, των διαφόρων ειδών σφενδάμου, της κρυνιάς, της σημύδας, της λεύκας, του φράξινου, του σκλήθρου, της σορβιάς. Ανάμεσα πρόβαλε το πράσινο των κωνοφόρων (μαυρόπευκου, ορεινής πεύκης, ερυθρελάτης) λες και ήθελε να δηλώσει και αυτό την παρουσία του στην καταλυτικής ομορφιάς πανδαισία αποχρώσεων, του κίτρινου, ερυθρού, πυρόξανθου, μωβ.

Haberlea rhodopensis σε ρίζες οξιάς

Το μονοπάτι, στρωμένο με πεσμένα φύλλα, δύσκολα ξεχώριζε σε μερικά σημεία από τις φορτωμένες με φύλλα πλαγιές πάνω και κάτω από αυτό. Το ρέμα πάντα δεξιά μας, πότε κοντά πότε απομακρυσμένο, επέτρεπε να αποτυπώσουμε μέσα από τα δένδρα και τις φυλλωσιές πανέμορφες εικόνες των μικρών λιμνών και καταρρακτών που δημιουργούσε. Στις βράχινες συχνά γρανιτένιες όχθες του, η βλάστηση ποικίλει και ανάμεσά της συχνή η παρουσία του *Haberlearhodopensis*, σπάνιου φυτού της προπαγετώνιας περιόδου. Το μονοπάτι συνεχίζει για δύο ώρες περίπου μέχρις ότου συναντούμε το περίφημο μονότοξο πέτρινο γεφύρι του Φαρασινού. Αλγεινή εντύπωση προκαλεί η παρουσία απορριμμάτων (πλαστικές σακούλες, ποτήρια, πιάτα, χαρτιά) εκεί, δείγμα προφανώς της αδιαφορίας που οι διοργανωτές δύο εκδηλώσεων Μαραθώνιου διενεργούν κάθε χρόνο. Γενικότερα, η εικόνα που δίνει όλο το μονοπάτι με τα πολλά πλαστικά ή και φωσφορίζοντα σήματα επάνω στα δένδρα και άλλου για τους δρομείς, πολύ απέχει από εκείνη που υπήρχε χρόνια πριν. Η παρέμβαση στη φύση, όταν γίνεται χωρίς γνώση και ευαισθησία, ασφαλώς δεν προσδίδει στη διατήρηση της ομορφιάς περιοχών όπως εκείνης του Φαρασινού ρέματος.

Το γεφύρι του Φαρασινού το Φθινόπωρο

Λίγο μετά το γεφύρι, βλέπουμε να ξεπροβάλει μέσα από την πυκνή βλάστηση, το Αετόρεμα, που βιαστικά συμβάλει με το Φαρασινό ρέμα.

Η πορεία μας συνεχίζει σε ευκρινές μονοπάτι, βρίσκουμε πιο κάτω πεζούλες και άλλα κτίσματα του ερειπωμένου χωριού Φαρασινό. Εκεί κοντά και το σημείο που σε μία πορεία μας, ένα τρομαγμένο μικρό ζαρκάδι έπεσε κατάστηθα σχεδόν στο σύντροφο στις πορείες μας Λάζαρο, κυνηγημένο από ένα λύκο, τον οποίο επίσης είδαμε θορυβημένο από την παρουσία μας.

Μετά από συνολικά πορεία εννέα ωρών φθάνουμε στην άσφαλτο που συνδέει το Παρανέστι με τα Θερμιά και το Φρακτό.

Οξιές στο Φαρασινό